

Samsyn i förvaltning

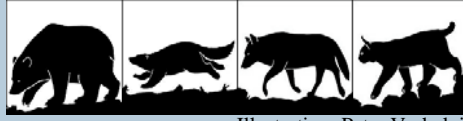

Illustration: Peter Varhelyi

Naturvårdsverket, Svenska Jägareförbundet, Svenska Naturskyddsföreningen, Svenska Rovdjursföreningen och Världsnaturfonden WWF enades vid ett möte den 30 november 1999 om att samsyn råder i följande punkter angående den svenska rovdjursförvaltningen:

1) Vi verkar för en långsiktig rovdjursförvaltning där björn, järv, varg och lo i livskraftiga stammar utgör en självklar del i Sveriges biologiska mångfald, och där jakt och andra förebyggande åtgärder samt information är viktiga instrument i förvaltningen.

2) Vi anser att den illegala jakten (faunakriminaliteten) utgör ett allvarligt hot mot de fyra stora rovdjurens fortsatta existens i landet. Vi kommer att samarbeta för att stävja denna jakt, bl a genom att se över lagstiftningen samt genom information i media och till våra respektive medlemmar och supporters och till allmänheten.

3) Vi anser att nuvarande skydds jakt på björn och lo bör ersättas av en begränsad och noga kontrollerad licensjakt eftersom en sådan bättre skulle motsvara den aktuella situationen, både när det gäller den utformning jakten har idag och när det gäller arternas nuvarande status. Vi anser därför att Bernkonventionen och EU-kommissionen bör kontaktas för att försöka åstadkomma undantag i konventionen och i art- och habitatdirektivet.

4) Vi anser att skyddsjakten på järv och varg även fortsättningsvis måste vara mycket restriktiv. Vi anser även att järven bör få en större geografisk spridning i landet, även utanför fjällområdet, samt att vargar får praktisk möjlighet att invandra från Finland för att bryta den genetiska isoleringen av den svensk-norska vargstammen.

5) Generellt anser vi att jakten på de fyra stora rovdjuren måste hanteras efter en glidande skala, som anpassas till populationernas status samt till graden av problem som kan uppkomma; restriktiv skydds jakt – skydds jakt – restriktiv licensjakt - licensjakt.

6) Vi vill betona vikten av att fortsätta på den inslagna vägen när det gäller ersättningar och bidrag till förebyggande åtgärder för att därmed ge skälig kompensation till de människor och de näringar som drabbas av de ökande rovdjursstammarna. Vi bedömer att en sådan politik underlättar acceptansen för rovdjursstammarna.

7) Vi anser att det behövs påtagliga resursförstärkningar till forskning, inventering och information om de stora rovdjuren.

8) Vi anser att Naturvårdsverket även fortsättningsvis ska ha det övergripande ansvaret för den svenska rovdjursförvaltningen, men att viss delegering till länsstyrelserna kan ske när det gäller licensjakt för att flytta besluten närmare lokalbefolkningen. Effekterna av denna delegering måste noga följas. En sådan delegering förutsätter dels att de berörda arterna förekommer i livskraftiga populationer, dels att det finns tillräcklig kompetens om rovdjur och jakt på länsstyrelserna.

9) Vi förutsätter att den svenska rovdjursförvaltningen sker i nära samarbete med den norska och finska, eftersom rovdjursstammarna är en gemensam angelägenhet och ett gemensamt ansvar för Sverige, Norge och Finland.

10) Detta dokument hindrar inte att vi har skilda åsikter om många detaljer i rovdjursförvaltningen, men vill visa att vi har en samsyn i de stora frågorna som utgör basen för en svensk rovdjursförvaltning.